

Скарбничка

Пригоди шукачів 4

ДЕЛЬНЫЙ СОВЕТ 5

ЯБЛОКИ 6

ЧОМУ КРОПИВА
ЖАЛИТЬСЯ? 7

ЧИ НЕБЕЗПЕЧНІ ЗМІЇ? 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

МОВА ЖЕСТІВ 10

ГРЯЗНЫЕ РУКИ 11

РОЗМАЛЮЙ

Пухнастий друг

Маленька Єва дуже любить тварин, особливо котів. На їхньому подвір'ї живуть ці пухнасті тваринки. Дівчинка любить гратися з ними, гуляти на вулиці.

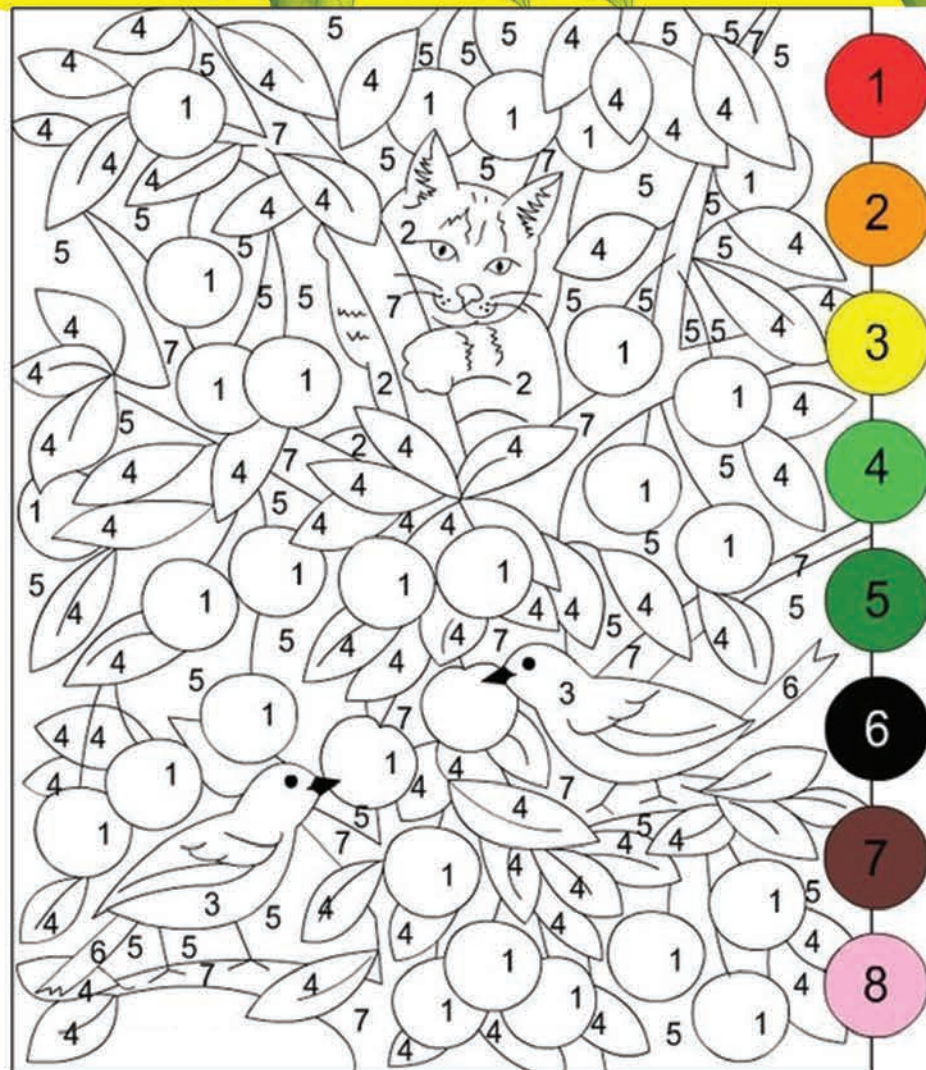
У Єви був старий кіт, та, на жаль, вже кілька тижнів, як Васько пішов з їхнього подвір'я і більше не повернувся. Що з ним трапилося, так ніхто і не знає. Дівчинка сумувала за котом, до якого вже так звикла. Тато сказав, що доньці вкрай необхідний маленький чотириногий друг, який допоможе її розвеселити. Єва звернулася із запитанням до сусідів, чи немає у них маленького котика, щоб узяти його до себе. Але скрізь отримувала заперечну відповідь.

Нещодавно неподалік від їхнього будинку сіра кішка народила гарненьких кошенят. Вона лагідно опікувалася малюками, і кошенята швидко зростали білямами. Проте одного разу кішка пішла на полювання і до своїх малят вже не повернулася. Кошенята залишилися самотніми.

Вони зголодніли і, відчуваючи себе самотніми, почали шукати собі якогось пристановища.

Одне із цих кошенят підійшло до подвір'я Єви. Дівчинка почула, що хтось жалібно нявкає саме тоді, коли вона годувала корівку Зірку. Біля воріт стояло маленьке сіре кошенятко. Маля було безпомічним і дуже худеньким. Дівчинка так зраділа, що навіть забула про корівку, яку із задоволенням годувала. Вона заплескала у долоні від радості, адже тепер у неї є маленький пухнастий друг. Кошеня оселилося в цій гостинній оселі. Господь подбав про нього. Тепер у пухнастого котика є домівка і турботлива маленька дівчинка. З цим маленьким кошеням Єва проводила весь свій вільний час. Їй приємно було піклуватися про цю маленьку тваринку, доглядати за нею, годувати її.

Коли виявляєш турботу про когось, хто цього потребує, то серце наповнюється радістю! Спробуйте – і ви переконаєтеся в цьому!

Ольга Шульга

ЁЖ

Однажды летом, когда я была еще совсем маленькой, мы поехали с мамой и папой отдыхать в лес. Мама учила меня слушать, как поют птицы, а папа рассказывал, как называются цветы и деревья. Когда я нечаянно поцарапала руку о колючий куст, мама и папа вместе дули мне на ранку, смазанную зеленкой. Потом папа сказал:

— Пора собираться домой!

Мама стала складывать еду. И тут я увидела ёжика. Он пытел, когда бежал мимо меня. Я успела его схватить, и руки мои опять поцарапались, но я ни за что не хотела отпускать ёжика.

— Нет уж, будешь жить теперь у нас, — заявила я и засунула ёжика в свою корзинку, накрыв его своей панамкой. Я понимала, что нужно спросить разрешения у родителей, но не спросила. Когда мы возвращались домой, ёжик начал пыть и царапаться о корзиночку.

— Что ты там пытишь, доченька? Спать хочешь? — спросила меня мама.

И я стала петь песни, чтобы мама больше не слышала, как пытит ёжик.

Когда мы приехали домой, я сама несла свою корзинку до квартиры. А потом я забыла о ёжике, потому что по телевизору показывали мультики.

— Доченька, это ты пролила молоко? — вдруг спросила мама.

— Нет, — честно сказала я.

— Тогда почему по всему полу маленькие лужицы молока?

Я только плечами пожала. И вдруг на середину комнаты выбежал ёжик. Он странно покрутился вокруг маминых ног и опять суетливо побежал. А следом за ним тянулись капельки молока.

— Доченька! Это ты привезла ежиху из леса?

Я кивнула головой.

— Нужно немедленно вернуть ее в лес!

— Ну, мама, ну пусть этот ёжик поживет у нас немного! Я с ним поиграю и потом верну в лес!

— Твой ёжик — живой, он не игрушка, доченька! Это ежиха, она является чьей-то мамой. Видишь, она бежит, ищет своих дочек и

сыночков, чтобы накормить их своим молоком. И они, бедненькие, плачут где-то без мамы и хотят есть.

— А папа у них есть? Может, он пока с ежатами, и они не плачут!

— Я не знаю, есть ли у них папа, но накормить их можно только маминым молоком. Они, наверное, совсем еще маленькие...

— Нужно отвезти маму-ежиху обратно в лес. И немедленно, — строго сказал папа. — Сядь в машину, мы повезем ее домой.

Я поймала ежиху и опять посадила ее в корзинку.

Когда мы приехали, было уже темно. Я поставила корзинку на землю и помогла ежихе выбраться из нее. Она на мгновение замерла, потом пофыркала и торопливо побежала куда-то в кусты.

— А она найдет своих деток? — испуганно спросила я папу.

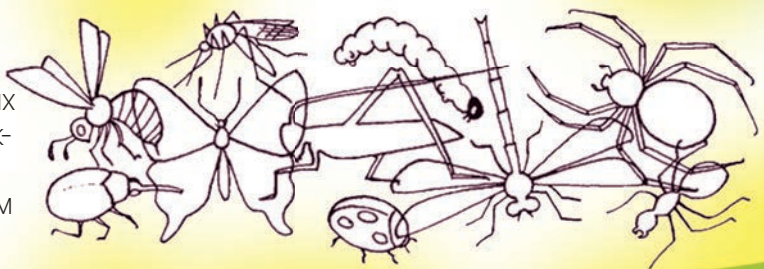
— Найдет, — спокойно и уверенно ответил мой папа.

«Как хорошо, когда тебе кто-то улыбается, — подумала я, сидя на заднем сиденье машины. — Наверное, ежиха-мама сейчас улыбается своим деткам...»

Иду по липовой аллее
И надышаться не могу!
От скромных звездочек светлее,
Как от рассвета на лугу.
Ах! В крошечных созвездьях этих
Такой душистый аромат,
Что так и хочется задеть их
Рукой, отставив самокат.

Какие насекомые спрятались на картинке?

ДОРОЖКА

Обведи гриву
львенка, не
выходя за
пределы.

ОВЕЧКИ

Нарисуй овечкам
густую кудрявую
шерсть. И не забудь
дорисовать мордочки.

Помоги ребятам распутать
удочки и узнать,
что они
поймали.

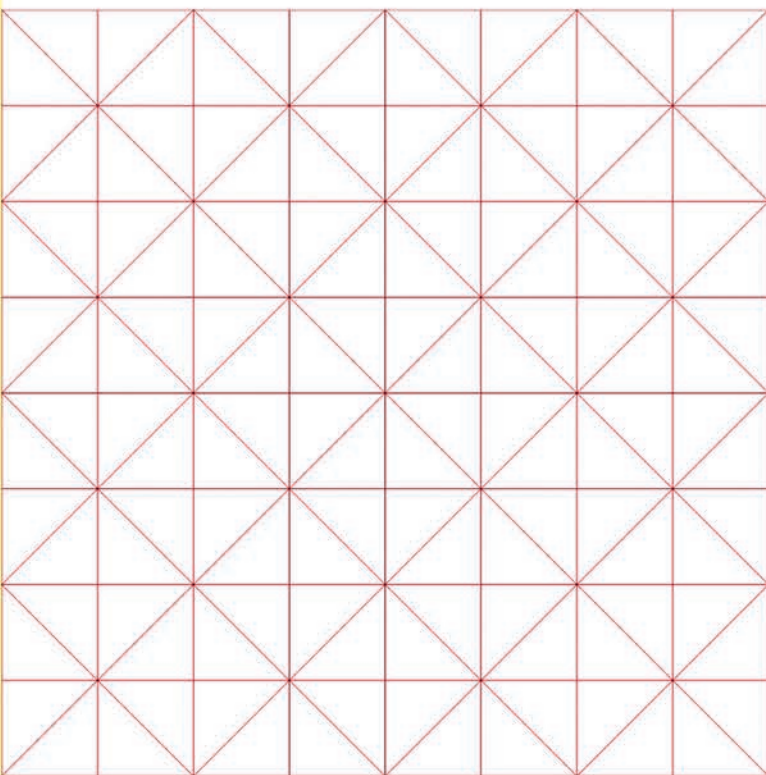
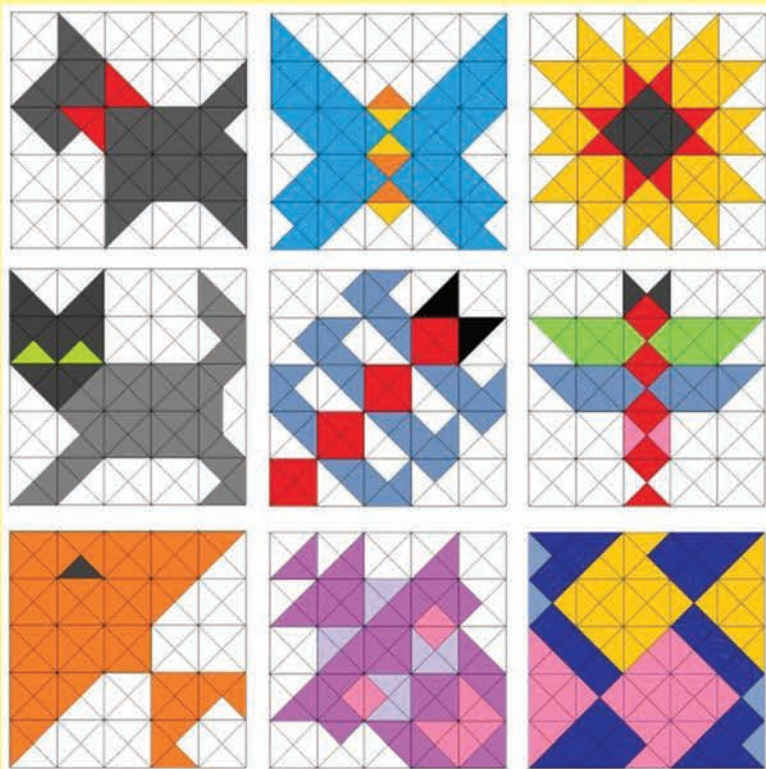
РЫБАЛКА

Воздушный шар должен поднять только 18 килограммов. Какие мешки надо взять, чтобы он не упал?

ТРЕУГОЛЬНИКИ Нарисуй один из рисунков с помощью сетки.

ЛОГИКА Догадайся, в каком из домиков живет зайчишка.

Алла Кривоносова

ПРИКРА ПРИГОДА

Василь – хороший і товариський хлопець. У нього багато друзів. По сусідству живе родина, у якій є хлопчик Миколка, він восени піде до першого класу. Йому подобається спілкуватися із Василем, адже старший хлопчик – допитливий і надійний товариш.

Вже настала ягідна пора, і хлопці вирішили піти до лісу. Ліс був від їхнього села далеко, за кілька кілометрів, тому хлопці об'єднувалися у групи по кілька чоловік, аби гуртом збирати ягоди чи гриби. Василя теж запросили із собою. Миколка почув про це і почав просити старшого хлопця, щоб він узяв його із собою. Василь не хотів брати малюка із собою, це ризиковано, і до лісу шлях не близький.

Незважаючи на відмову з боку Василя, Миколка був наполегливим у своєму проханні, обіцяв бути слухняним. Василь не хотів його брати, крім того, батьки хлопця попередили сина про велику відповідальність, яку він бере на себе.

Наступного ранку Василь зустрівся, як він і домовився раніше, з хлопцями і, вони поїхали до лісу. Коли вже хлопці відійшли далеко від села, залишаючи позаду яблуневий сад і місцевий ставок, Василь мимохіть озирнувся, і раптом йому

здалося, що хтось ніби ховається за стовбуром величезного дуба. Погані передчуття промайнули в голові Василя, і він озирнувся ще раз. Хлопець побачив Миколку, котрий ось вже півгодини ховається, крадькома йде за ними. М'якосердий Василь не зміг відправити хлопчика додому, така відстань велика для нього. А повертатися удвох дуже не хотілося, адже не кожного дня відбуваються подорожі до лісу.

Спочатку Микола, як і обіцяв, слухався товариша, але невдовзі йому стало нецікаво. Збирати гриби він не любив, та й кошика в нього не було, а ягід майже не траплялося. Хтось із хлопців знайшов велику галявину, на якій росло багато грибів. Усі подалися туди. Микола побіг за ними, але збирати гриби у чийсь кошик було нецікаво. Тут хлопчик побачив яскравого метелика, що грайливо перелітав з одного блакитного дзвіночка до іншого. Непомітно Миколка відійшов від гурту хлопців.

Коли за якийсь час Василь покликав Миколку, той не відгукувався. Холод огорнув серце Василя. «Що ж тепер буде? Де шукати семирічного хлопчика, який не знає лісу?» Спочатку всі разом почали шукати зниклого хлопця, але час спливав, а Миколки так і не знай-

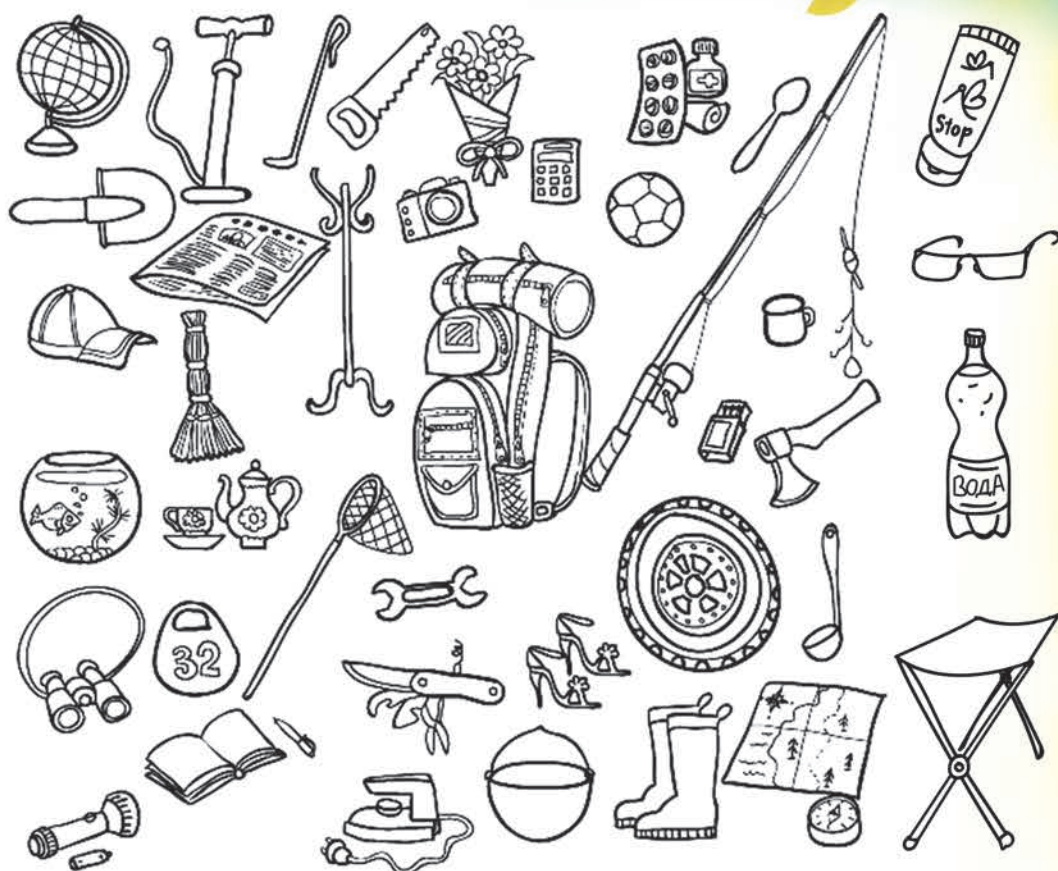
шли. Хлопці вирішили повертатися додому та попросити допомоги у дорослих. Василь був дуже засмучений. Що йому сказати батькам?

Не встиг Василько переступити поріг свого будинку, як на порозі з'явилися батьки Миколи – тітка Ганна і дядько Микола. Вони вже встигли дізнатися, що їхній син залишився у лісі. «Де Микола?» – одночасно запитали вони. – Чому ти його залишив, навіщо ти його брав?» Запитань було багато... Після неприємної розмови дорослі пішли на пошуки зниклого хлопчика. Ще ніколи Василь не почував себе так погано. Микола теж винний, він схитрував, щоб потрапити до лісу...

А тим часом розгублені батьки обох хлопців вирішили звернутися за допомогою до односельчан, щоб якомога швидше розпочати пошуки. Вже за годину заплаканого і переляканого Миколку селяни із сусіднього села привезли до рідної хати. Вони випадково зустріли в лісі хлопчика, який навмання блукав лісом, не знаючи, куди йти. Батьки хлопчика були безмежно вдячні людям, які привезли Миколку. Василь запам'ятав цей прикрий випадок на все життя... І Миколка теж. Ось до чого може призвести непослух.

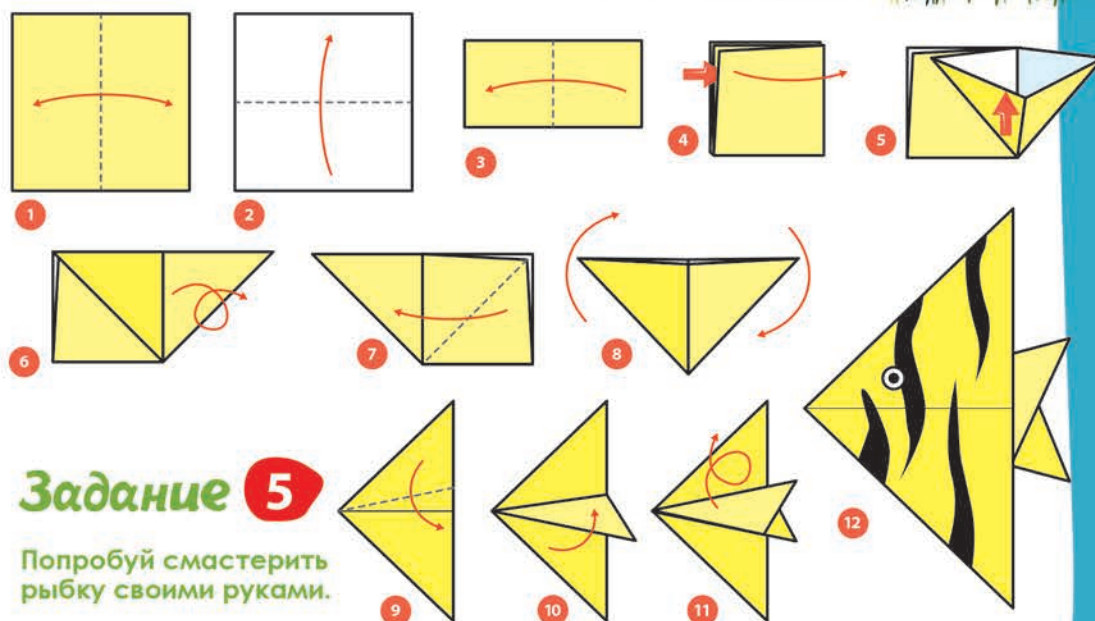
Задание 1

Для начала нам нужно определиться с багажом. Выбери те предметы, которые могут пригодиться тебе на рыбалке.

Задание 3

Все необходимое есть, теперь можно отправляться в путь. Пройди лабиринт – отыщи дорогу к озеру.

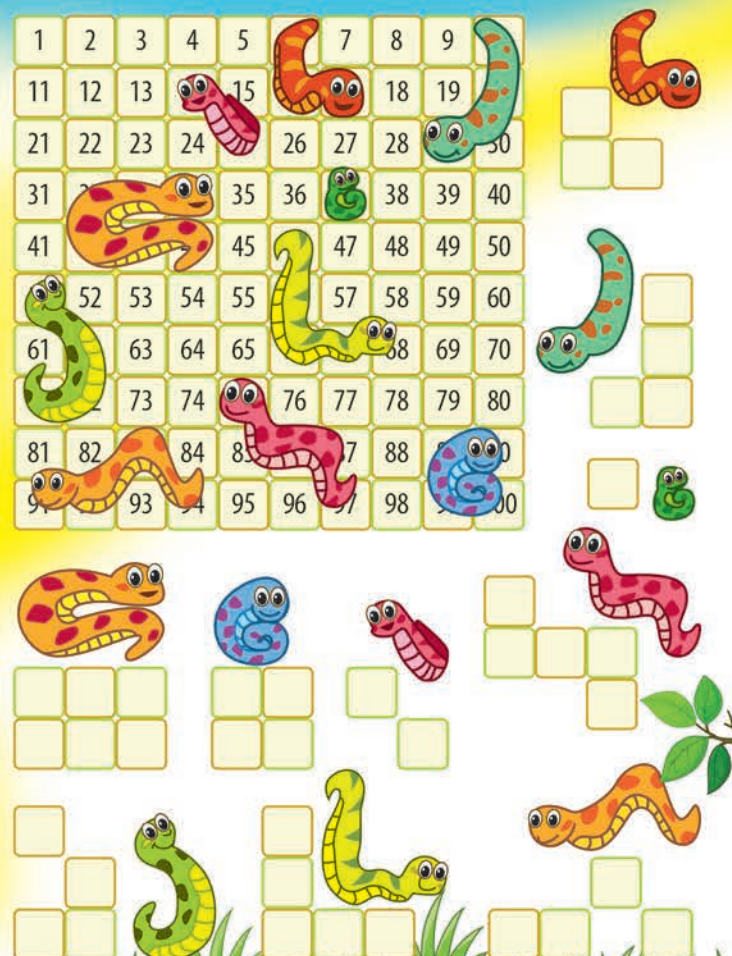
Задание 5

Попробуй смастерить
рыбку своими руками.

Ребята, а вы когда-нибудь были на рыбалке? Если нет, то сегодня у вас будет отличная возможность узнать, насколько увлекательным может быть это занятие! Так что вперед!

Задание 2

И все-таки что-то мы забыли! Точно, приманку! Поэтому нам следует отправиться на поиски червей и накопать их как можно больше! Ведь, как известно, это любимое лакомство рыбы. Для этого реши головоломку.

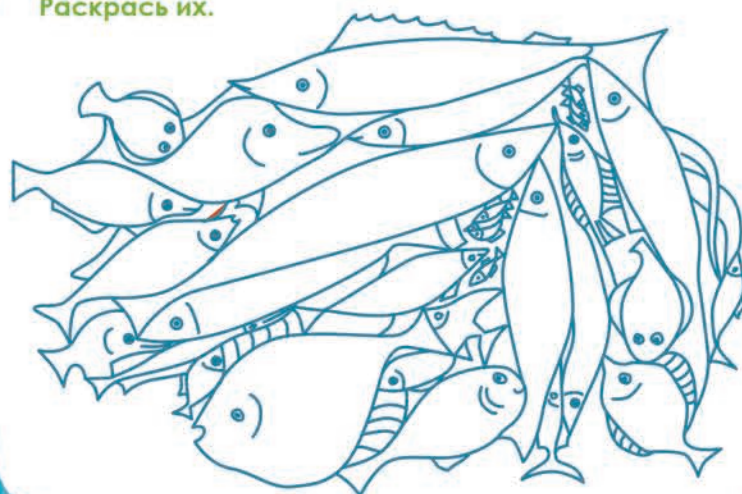

Задание 4

Отлично! Теперь можно приступить к рыбалке – помоги рыбаку поймать как можно больше рыбы, реши примеры и соедини каждую рыбку с соответствующим ведром.

Молодец! Улов оказался очень богатым! Сосчитай, сколько рыб удалось поймать рыбаку. Раскрась их.

ДЕЛЬНЫЙ СОВЕТ

Однажды дядя Леша спросил своего племянника Игорька:

– Что-то не видно твоего приятеля Феди. Он, наверное, заболел?

– Да нет, дядя Алеша. Я просто не разговариваю с ним.

– Поссорились?

– Да как сказать... Проучить я его решил.

– Но из-за чего? В чем он виноват?

– Мне кажется, что он плохо ко мне относится...

– И ты думаешь, что от твоего молчания он станет относиться лучше?

Ты родителей не всегда слушаешься, а ведь они не перестают разговаривать с тобой. Нет, Игорь, так нельзя! Доброе слово может исправить все. Даже если люди поссорятся, более благоразумным всегда оказывается тот, кто первым протянет руку для примирения!

Поразмыслил Игорек и побежал к Феде мириться. А дорогою думал: «Хорошо, что я все дяде Леше рассказал, а то так бы обижался на Федю. Все-таки он мой друг, скучно без него!»

ЛОГИКА

Выбери из восьми овалов три, где эти коты ни разу не повторяются.

Встану вранці, усміхнусь
І Ісусу помолюсь,
Попрошу я миру всім
І любові в кожен дім.
Щоб завжди добро було,
Щастя, радість і тепло.
Щоб завжди сміялись діти,
А в саду цвіли всі квіти.
Ще у Бога попрошу
Я здоров'я на сім'ю,
Щоб здоровими були
І щасливо всі жили.
Стану Біблію читати,
Щоб Ісуса більше знати –
Про Його любов безмежну,
Славу й честь Йому належну.
Ісус за нас життя віддав,
Щоб кожен жив і не страждав,
Щоб краплі сліз не лилися з очей,
А в серці не було зайвих речей.
Буду славити Бога всім серцем своїм
І про чуда великі усім розповім.

(Валерія Катриченко, 6 клас,
с.м. Краснопілля Сумської обл.)

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ

ГВИНТИК

Юрко готував домашнє завдання з граматики. Він переписав кілька речень. Треба було ще підкреслити іменники, але Юрко поспішав. Він швиденько згорнув зошит і побіг до хлопців грати в м'яча.

Увечері батько перевірів зошити й помітив, що там не все гаразд.

– Чого ж ти не закінчив роботи? – запитує сина.

А Юрко не знає, що й казати.

– То дрібничка, то гвинтик...

– Слухай, що я тобі розповім, – промовив тоді батько.

– На заводі збудували великий літак. Багато людей працювало, щоб

усе якнайкраще зробити. Лишалось загвинтити під крилом один маленький гвинтик. Дали завдання одному робітникові. А він забув. Так і передали літак на аеродром. Літак був пасажирський. Полетів літак у перший рейс. У ньому сиділо п'ятдесят пасажирів. Але ж він був без одного-однісінького гвинтика... На віражі* крило зламалося, літак упав і розбився. Загинули люди.

Ось що буває, коли хтось забуде про мале-е-енький гвинтик.

Василь Сухомлинський

* Віраж – поворот.

Елена Чепилка

ЯБЛОКИ

Все мальчишки со двора вечером полезли в совхозный сад за яблоками. Сережалез со всеми. В глубине души он хорошо понимал, что поступает плохо, ведь воровать нельзя. Но слишком уж захватывающим было это приключение. Коля и Толик отвлекали сторожа болтовней, а остальные, перепрыгнув через забор, набивали карманы сочными яблоками. Когда сторож понял, в чем дело, и засвистел в свой громкий свисток, было уже поздно. Коля и Толик бежали по дороге в поселок так, что только пятки сверкали, а ребята из сада попрятались кто куда. Собака, не зная, за кем бежать, громко полаяв в темноту, поплелась к своей будке. Собравшись во дворе, мальчишки вспоминали свои «подвиги». Домой мальчишки возвращались «героями».

Сережа, пройдя в свою комнату, залез под одеяло и сладко уснул. Он не слышал, как в комнату вошла мама, как она, поправляя его одежду, вытряхнула из карманов ворованные яблоки.

Утром мальчик проснулся под веселое щебетанье младшей сестренки:

– Сережа, Сережа, вставай, мама зовет завтракать!

Только теперь, надевая брюки, Сережа ясно вспомнил вчерашнее приключение. Но где же яблоки? Может, сестричка вытащила их из карманов? Но дырка на штанах тоже была аккуратно заштопана. Сразу видно, что постаралась мама. Сережу бросило в жар. Как стыдно теперь выходить к родителям. Они всегда считали своего сына честным мальчиком. Сережа нехотя пошел умываться, а потом

к столу. Вся семья была в сборе. С ним ласково поздоровались. «Неужели ничего не поняли?» – удивлялся Сережа и напрасно ждал упреков. Вдруг его взгляд скользнул по накрытому к завтраку столу. В самом центре стояла красивая ваза с румяными крупными яблоками. Да, это были те самые яблоки из Сережиных карманов. Мальчик удивленно протер глаза: уж не сон ли это? Родители смотрели на него, как ни в чем не бывало. Наконец папа сказал:

– Ну что? Пора завтракать. Сережа, поблагодари за пищу, пусть Господь ее благословит.

– Я? Почему я, папа?

– Как почему? Разве ты никогда прежде не молился?

Сережа тревожно проглотил набежавшую от волнения слюну. «Как же молиться за пищу, когда на столе лежат ворованные яблоки? Убрать их, что ли? Но как это будет выглядеть?» Сережа, крепко зажмурив глаза, проговорил:

– Господь, Ты всегда заботишься о нас, посылаешь нам пищу. Мы тебе благодарны! Благослови ее. Аминь.

Как бы сейчас Сереже хотелось открыть глаза и обнаружить, что яблок нет! Но ваза стояла на том же самом почетном месте. К концу завтрака яблоки стали убывать. Младшие дети были от них в восторге. Сережа, глядя на вазу, чувствовал тошноту.

– А ты что же яблоки не ешь, сын? – спросил папа. – Попробуй, очень вкусные. И Господь их по твоей молитве благословил, так?

Сережа нехотя съел одно яблочко.

Почему-то целый день у него болел живот. А вечером, мальчик подошел к родителям и честно во всем признался. На следующий день папа, взяв с собой Сережу, отправился в совхозный сад, где мальчик попросил прощения у сторожа, после чего отец рассчитался за украденные сыном яблоки. Совесть продолжала укорять Сережу, и мальчик пообещал родителям «отработать» эти деньги во время осенних каникул, и слово свое сдержал. Вечером он также попросил прощения у Иисуса за свой поступок.

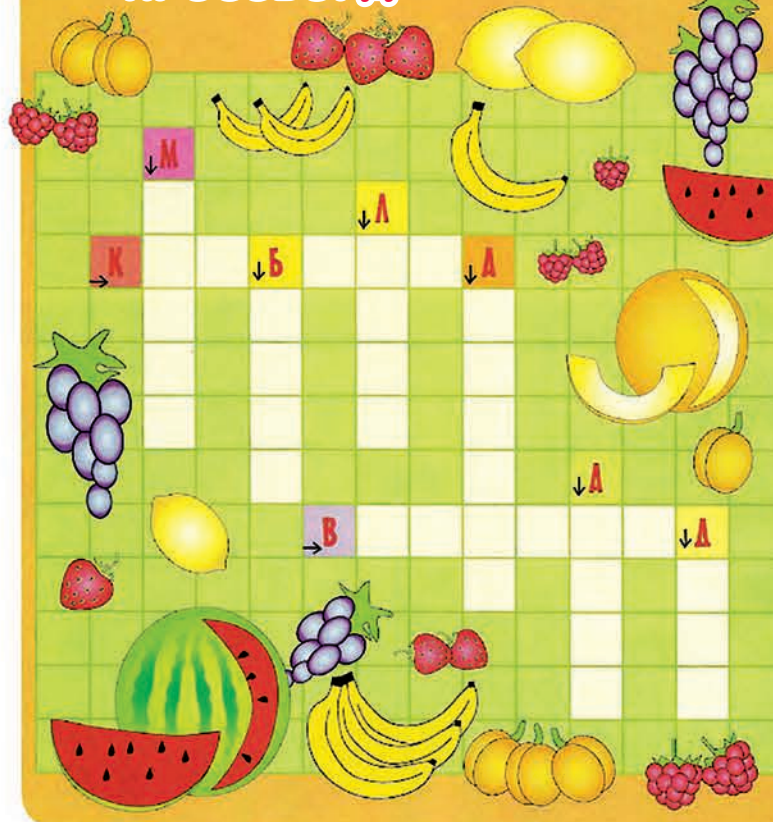
ЛАБИРИНТ

Начало

Пройди лабиринт и помоги собачке добраться до своей еды.

КРОССВОРД

РАЗРИСУЙ ПО ЦИФРАМ.

НЕОБЫЧНЫЕ ГОНКИ

Проведите линии по всем дорожкам, не выходя за их границы. Как вы думаете, кто окажется первым на финише?

ЧОМУ КРОПИВА ЖАЛИТЬСЯ?

У світі існує декілька різновидів кропиви, аж ніяк не всі з них мають волосинки, що жалять. Але, незважаючи на це, більшості з нас хоча б раз у житті доводилося «обпікатися», доторкнувшись до цієї рослини. Серед тих видів, які жалять, найбільш поширеними є кропива звичайна і кропива римська. Остання до того ж жалить болючіше, ніж будь-яка інша.

Пекуча дія кропиви вельми схожа за механізмом з дією жалких клітин, розташованих на щупальцях актиній і медуз. Усередині цих клітин знаходяться тонкі, надзвичайно гострі жала, що згорнуті в кільця й розпрямляються при найменшому дотику.

Жала кропиви розвиваються з однієї

клітини і набирають вигляду волосинок, на гострих кінцях яких є маленькі клубочки, що уберігають їх від пошкоджень. Якщо легенько доторкнутися до такого клубочка, він одразу ж ламається, і гостра голка встромляється в шкіру. Їдка кислота, що міститься всередині жала,

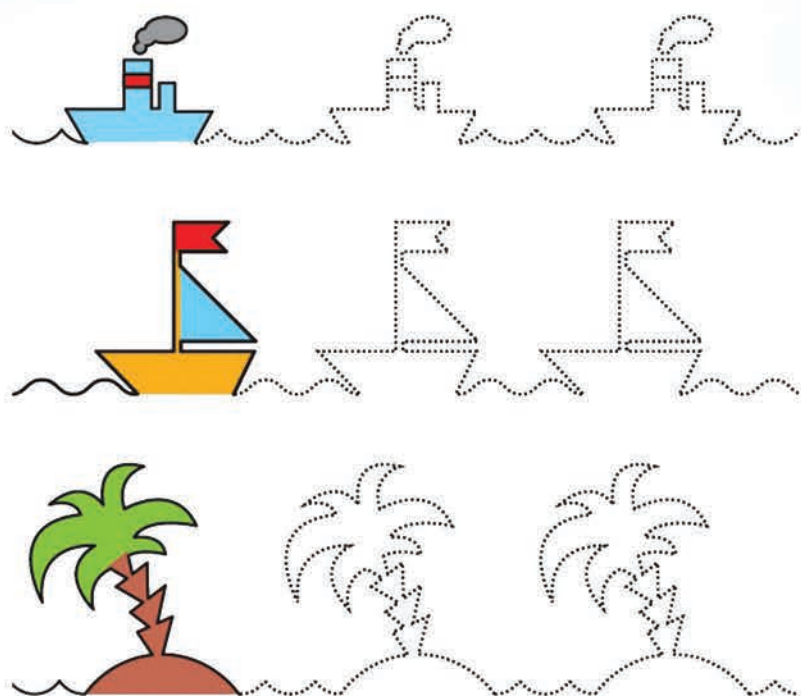
викликає подразнення, а іноді, в особливо тяжких випадках, опіки на шкірних покривах.

Однак якщо акуратно взятися за стебло кропиви таким чином, щоб волосинки були притиснутими до нього, то вони не зможуть завдати вам ніякої шкоди.

Не слід думати, що кропива є цілком непотрібною для людини рослиною. У багатьох країнах її варять у великих казанах, готуючи корм для тварин та птахів. Корені кропиви, оброблені розчином галуни, служать для отримання жовтої фарби, а листя та стебла – зеленої. З волокон «рами» (китайської кропиви) при відповідній переробці виготовляють тканини, тасьму, мотузки й нитки.

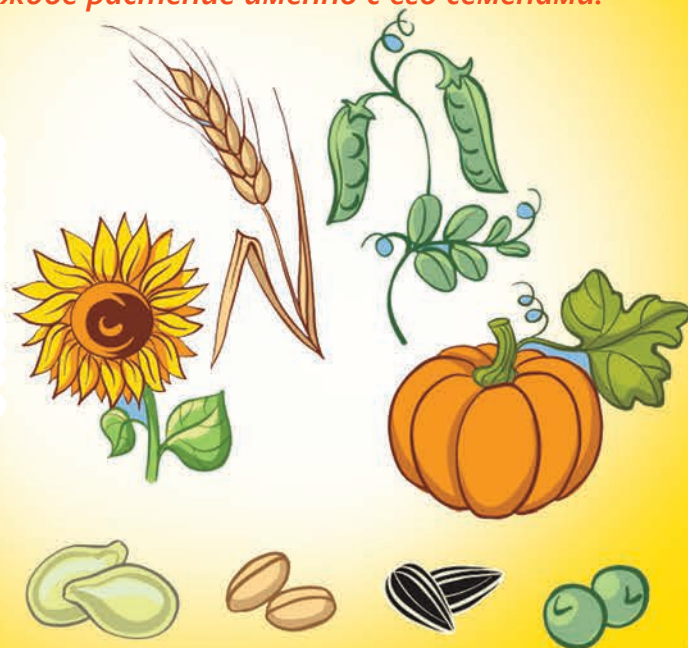

Обведи и раскрась пароход, кораблик и необитаемый остров.

В верхней части рисунка изображены растения, а в нижней – их семена. Вспомни, как они называются, и соедини каждое растение именно с его семенами.

СЕМЕНА И
РАСТЕНИЯ

КОГДА ОЧЕНЬ ХОЧЕТСЯ КУШАТЬ

– Снова эта каша! – недовольно сказала девочка, глядя на стол.

– И тебе не стыдно, Оксана? Ты не знаешь еще, что такое лебеду кушать! Побыла бы ты на моем месте в голодные годы, так не крутила бы носом, – с досадой сказала своей правнучке ее прабабушка Аня. – Нужно, детка, кушать все, что Бог дает. Если бы ты знала, что пережили мы в голодные годы! За кусок хлеба люди отдавали все свои ценности. Один Господь помог нам выжить. Как поддерживала нас тогда мысль о том, что Иисус тоже испытывал голод. Он же мог превратить в хлеб даже камни, но не искусил.

– А почему, бабушка? Он же мог это сделать! – спросила Оксана. Она уже попробовала кашу и зачерпнула очередную ложку.

– Конечно, мог. Но Он не сделал этого, потому что не хотел поддаваться искушению дьяво-

ла. Иисус победил свой аппетит и сохранил доверие к Богу.

Когда я была маленькой девочкой, мама молилась и просила Бога послать нам какую-нибудь пищу. Мы научились быть терпеливыми, а

хлеб всегда был вкуснее самых дорогих конфет.

– Выходит, нужно помнить об Иисусе всегда: и когда хочется кушать, и когда не хочется, – подвела итог Оксана, выслушав бабушкин рассказ.

– Ты правильно сказала, моя хорошая.

Бабушке было радостно от того, что ее правнучка сделала разумный вывод. Ведь Оксана доела всю кашу.

А Оксана, поблагодарив прабабушку Аню за кашу, пошла к своим куклам. Она достала игрушечную посуду, усадила кукол на диване, дала каждой по тарелочке и решила рассказать им только что услышанную из бабушкиных уст историю.

– Нужно кушать все, что Бог дает. Если бы вы только знали, что люди пережили в голодные годы! Они отдавали за кусочек хлеба все свои ценности. И помогал им терпеть голод Иисус. Ведь Он тоже когда-то очень хотел кушать, но вытерпел это испытание. Об Иисусе нужно помнить всегда: и когда очень хочется кушать, и когда не хочется. Вот так! Кушайте кашу, она очень вкусная.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

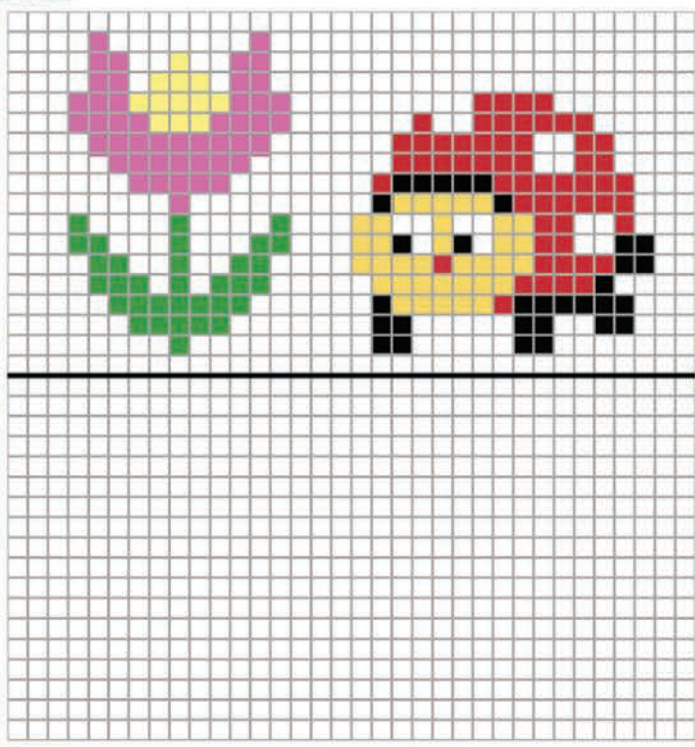
ЧОМУ ХАМЕЛЕОН
ЗМІНЮЄ КОЛІР?

Хамелеон – це ящірка, яка має дивовижну властивість: вона може змінювати колір своєї шкіри, коли їй загрожує небезпека. Зазвичай шкіра хамелеона зелена, якщо цій тварині потрібно замаскуватися, то шкіра стає коричневою, і хамелеона важко помітити на тлі стовбура дерева. Це допомагає хамелеону ховатися від ворогів і непомітно підкрадатися до здобичі. Його язик такий же довгий і липкий, як у жаб; за його допомогою хамелеон полює на комах. Хамелеони живуть на деревах: їхні чіпкі пальці та довгий хвіст чудово пристосовані для того, щоб триматися за гілля.

ЧИ ДОВГО ЖИВУТЬ
ЧЕРЕПАХИ?

Черепахи – це плазуни, тіло яких вкрите твердим кістяним панциром, куди вони ховають голову та лапи, рятуючись від ворогів. Деякі черепахи живуть дуже довго – 100-150 років. Черепахи добре переносять спеку, але бояться холоду, тому й живуть у жаркому кліматі: як у сухих напівпустелях, так і у вологих лісах і болотах. Існують також морські черепахи, які все життя проводять у воді. Лише раз на рік вони виходять на берег, аби відкласти яйця в теплий пісок і вранці знову повернутися в море. Коли з яєць вилуплюються малята, вони відразу прямують до моря.

Повтори
по клеткам
рисунок.

ЧИ НЕБЕЗПЕЧНІ ЗМІЇ?

Деякі люди бояться змій, але багато з цих плазунів цілком безпечні. Вони живуть на суходолі та у воді, швидко повзають та плавають, полюють на комах та дрібних гризунів. Проте деякі змії справді небезпечні. Наприклад, гадюка, кобра та гримуча змія. Їхні зуби містять сильну отруту, і внаслідок укусу вона потрапляє в організм жертви й убиває її. Цю отруту змії використовують не лише для полювання, але й для захисту від ворогів, більших від них самих, тож укусу отруйної змії часто виявляється смертельним для людини. Також небезпечними є пітон, удав і анаконда, що живуть у тропіках: ці змії часто нападають на великих тварин, обвиваючи

здобич своїм тілом і стискаючи кільця доти, доки жертва не задихнеться.

Яка змія найбільша у світі?

Найбільша у світі змія – анаконда. Це водяна змія, що живе у тропічних лісах Південної Америки. Тіло анаконди темно-зелене, вкрите плямами. Воно завдовжки 9 метрів. Анаконда живиться птахами та ссавцями, яких вона ловить просто у воді чи суходолі. Більшу частину свого життя анаконда проводить у воді, хоч і дихає атмосферним повітрям. Коли змія пірнає, її носові отвори щільно закриваються, не дозволяючи повітрю виходити з легенів. Цього повітря їй вистачає, аби перебувати під водою тривалий час. Удень анаконда часом виповзає на берег, щоб погрітися на сонці й спокійно перетравити їжу, яку вона проковтнула.

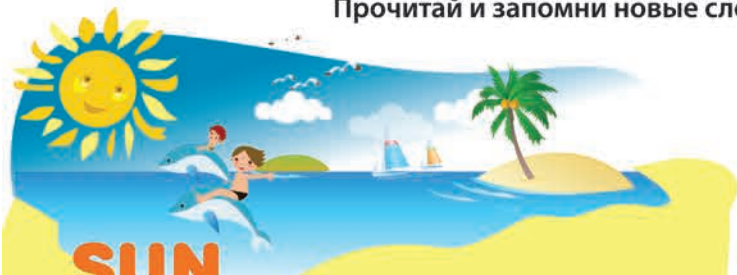

Веселый English

SUMMER

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

SUN

[сан] – солнце

SEA

[си:] – море

BEACH

[бич] – пляж

SWIM SUIT

[свим сьют] – купальный костюм

SUNGLASSES

['сан,гласиз] – солнцезащитные очки

LAKE

[лэйк] – озеро

SANDCASTLE

['сэндкасл] – замок из песка

SUNBATHE

['санбэйс] – загорать

MOUNTAIN

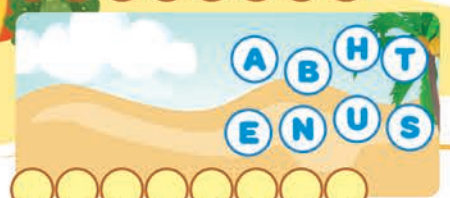
['маунтин] – гора

SWIMMER

['свимэ] – пловец

TASK 2

Write down the letters and make up the words.
Запиши буквы и составь слова.

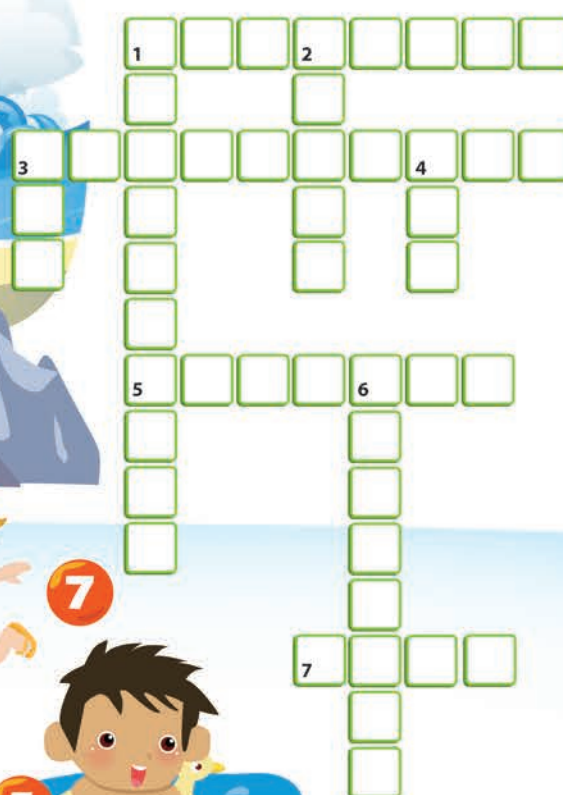
TASK 3

What do you like about summer? Write down.
Чем тебе нравится лето? Запиши ответ.

WHAT I LIKE ABOUT SUMMER

TASK 4

Do the crossword.
Реши кроссворд.

TASK 5

Color the picture.
Раскрась картинку в соответствующие цвета.

blue - One yellow - Three green - Five
red - Two brown - Four orange - Six

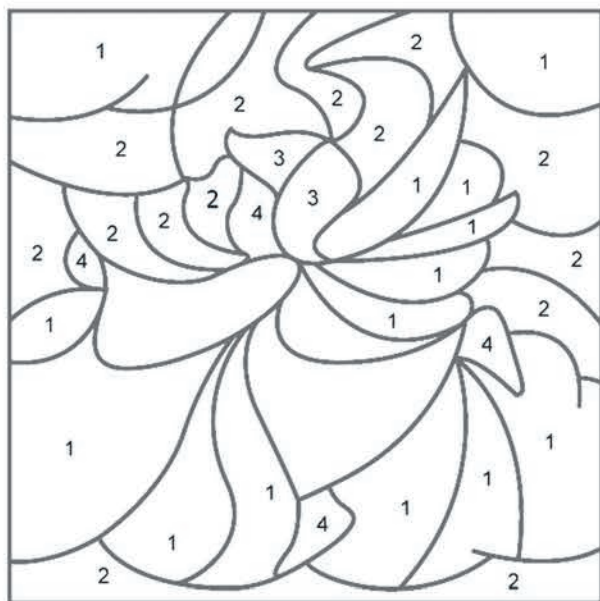

ЛОГІКА

У кожному ряду знайди зайвий малюнок.

РОЗМАЛЮЙ ЗА ЦИФРАМИ.

● - 1 ● - 2 ● - 3 ● - 4

КНИЖНАЯ ПОЛКА

На нижней полке стоят такие же книги, как и на верхней полке. Но внизу одной книги не хватает. Узнай, какой.

Учимся рисовать слона.

УЛЮБЛЕНЕЦЬ

Алла Кривоносова

Коли настає тепла пора і погожі дні, хочеться кудись помандрувати. Ось і мала Ангеліна разом зі своїми батьками і молодшим братиком вирушили до мальовничих Карпат. Родина вирішила відпочити у невеличкому гірському селі в самому серці Карпат.

Будиночок, у якому тимчасово мешкала родина Ангеліни, був затишний, він усім відразу сподобався. У кінці городу, де господарі вирощували усіляку корисну городину, починалася невеличка стрімка річечка. Уся сім'я залюбки проводила вільний час, відпочиваючи на березі річки.

Якось діти побачили, як просто над їхніми головами пролетів великий чорнокрилий птах з червоним довгим дзьобом. Цей птах мав довгі міцні ноги також червоного кольору. «Та це ж чорний лелека,» промовив тато. Це велика радість побачити такого рідкісного птаха». «Погляньте лише, який він кра-

сивий!» – вигукнула дівчинка. Уся родина із захопленням дивилася на чорного лелеку, який заклопотано походжав вздовж річки, відшукуючи щось смачненьке. Потім він подався кудись.

Одного разу Ангеліна познайомилася із місцевою дівчинкою Христинкою. Ангеліна повідомила своїй новій подружці про те, що вони нещодавно познайомилися із чорним лелекою. Христинка загадково усміхнулася і зауважила, що цей чорний лелека – їхній місцевий друг, який вже давно живе в селі. Кілька років тому, коли він був ще зовсім юний, травмував собі ніжку об камінь. Поступово вона загоїлася. Проте Марабушка (так назвали його односельчани дівчинки) не зміг витримати виснажливих перельотів до теплих країв.

«Одного разу він полетів до південних країв та незабаром за кілька днів повернувся. Чорний лелека був

втомлений і розгублений. Я саме повернулася зі школи, – розповідала Христинка. – Тато мені пояснив, у чому річ і чому птах так несподівано повернувся. Я співчувала Марабушці. Довго я не бачила птаха, навіть переживати за нього почала, та сусід, дядько Василь, розповів, що наш крилатий друг оселився на кам'янистих скелях. Вже давно він став нашим улюбленцем.

– А чому ви називаєте його Марабушка? – поцікавилася Ангеліна.

– Та це тому, що він схожий на марабу – екзотичного птаха із південних країв. Чорні лелеки і марабу – родичі, тому вони і схожі. Охороняти і захищати потрібно всіх птахів і звірів, особливо тих, кого залишилося зовсім мало.

– А нам дуже сподобався красунчик Марабушка, – додала з усмішкою Ангеліна на прощання, – він теж став нашим другом!

МОВА ЖЕСТІВ

Руки можуть багато про що сказати співрозмовнику. Існує традиція тиснути руки під час зустрічі. Але цього не можна робити в Греції. Якщо ви простягнете греку відкриту долоню, це буде для нього образою.

Коли щось потрапить в око, не поспішайте відтягувати нижню повіку – житель Саудівської Аравії подумає, що ви його негарно обізвали.

Якщо у вас під час розмови засвербіло вухо і ви потягли мочку донизу, іспанець

та мальтєць це сприймуть як образу на свою адресу. А от португальцю цей жест сподобається, бо означає для нього щось приємне.

Кільце, складене з великого і вказівного пальців, сподобається американцю, – мовляв, «усе о'кей». «Треба готувати гроші», – подумає японець. «Я тебе вб'ю!» – так зрозуміє цей жест переляканий житель Тунісу. Злякається і сирієць, бо подумає, що його не хочуть бачити, а для француза то просто нуль.

ГРЯЗНЫЕ РУКИ

Четырехлетний Вася гостил у дяди Толи и тети Люды. Здесь все были рады веселому малышу. Особенно он понравился семилетней Аллочке.

— Мама, посмотри, какие у него кудрявые волосы! А глаза — голубые, как у моей куклы! — восхищалась она. Все дети играли с ним. Только Аллочке казалось, что ей все мешают вдоволь поиграть с Васей.

Один раз, когда старшие были заняты, Васю оставили на попечение Аллы. Вначале она очень обрадовалась, принесла книжки и стала громко читать. Однако Васе это занятие скоро наскучило. Тогда она принесла ему свою куклу, но Вася обиженно надул губы:

— Я с куклами не играю, я же не девочка!

— Ну и играй со своими зайками! — рассердилась Алла.

Она взяла свою шкатулку с вышиванием и занялась работой. А Вася достал маленькую машинку и некоторое время играл с ней. Вскоре он подошел к сестре и стал наблюдать.

— Алла, что ты шьешь?

— Не шью, а вышиваю, — она развернула салфетку. — Видишь цветочек?

— А почему она синяя? — потрогал Вася нитку.

— Не синяя, а зеленая, потому что это листочек. Иди играй!

Вася отошел в сторону, но вскоре снова подошел и попросил:

— Поиграй со мной!

— Ты же видишь, что я занята. Возьми кубики, из них можно построить большую башню.

«Ушел! — обрадовалась Алла. — Надо придумать еще какое-нибудь занятие, если ему это надоест».

Она еще ничего не успела придумать, а Вася уже тянул ее за рукав:

— Моя башня развалилась, помоги мне.

Алла неловко повернулась, и нитка выскользнула из иголки.

— Оставь меня в покое! — рассердилась она. — Ты уже большой!

Но только она вдела нитку в иголку, Вася снова подошел к ней, «Надоел, — нахмурилась Алла и недружелюбно сказала: — Построй-ка лучше своему слону загон из кубиков!»

Он принялся строить что-то наподобие крепости. На некоторое время в комнате воцарилась тишина.

Как вдруг Алла почувствовала толчок в спину. Это Вася подбежал к ней поделиться радостью, что у него получился хороший загон. Больно уколол палец, Алла вскрикнула и что есть силы встряхнула Васю за плечи. Он съехал и в страхе пролепетал:

— Я не хотел... я только... посмотри, какой получился...

— Не можешь сам играть?! — размахнувшись, она толкнула Васю.

Малыш заплакал и побежал к тете. «Сам виноват, я же просила не мешать». Алла ждала, что придет мама, но в доме было тихо. Алла почувствовала угрызение совести.

Чтобы отвлечься, она стала строить башню, надеясь, что Вася придет и она помирится с ним.

Решив пойти к нему, она остановилась: «Почему я должна мириться с ним? Он сам виноват».

За ужином мама ничего не сказала. Алла немного оживилась и даже попыталась заговорить с братом, но он отодвинулся.

«Ну и ладно, — отвернулась Алла. — Он сам не хочет мириться».

После ужина Алла ушла в спальню. Вскоре в комнату вошла мама.

— Покажи-ка твои руки, доченька!

Алла посмотрела на свои ладони и послушно протянула их матери.

— Какие они грязные! — покачала головой мама.

— Я мыла руки после ужина, — возразила Алла.

— И все же они нечистые, — сказала мама.

Пожав плечами, Алла отправилась в ванную. Она тщательно помыла руки с мылом, насухо вытерла полотенцем и пошла к маме.

— Посмотри, мама, какие чистые! — показала она руки.

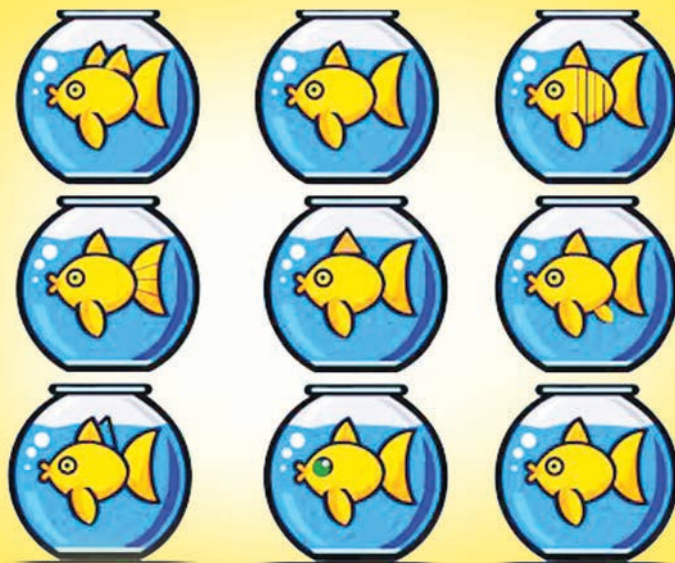
— Нет, доченька, они только кажутся чистыми и пахнут мылом. Но на самом деле это грязные руки, ведь сегодня толкнули маленького мальчика. Злые поступки не смывает никакое мыло. Это может сделать только Господь. Тебе нужно примириться с Васей. А потом уже просить у Иисуса прощения.

Алла стояла, понуриив голову, потом пошла к Васе. Он лежал в постели, обняв плюшевого слоника. Широко открыв глаза, малыш хотел что-то сказать, но не успел.

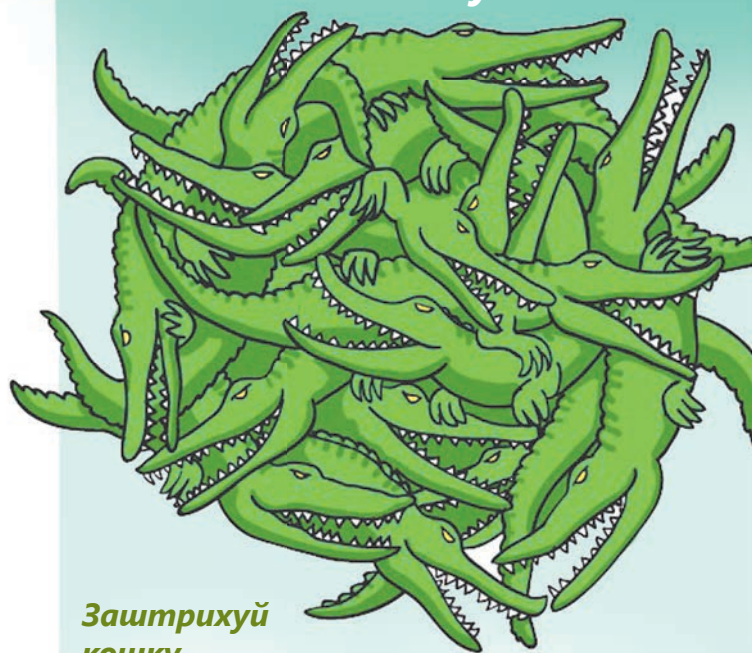
— Прости меня, Вася, — наклонилась к нему Алла, — за то, что я тебя толкнула...

РЫБКИ

Найди двух одинаковых рыб.

Посчитай, сколько крокодилов сплелось в этот клубок.

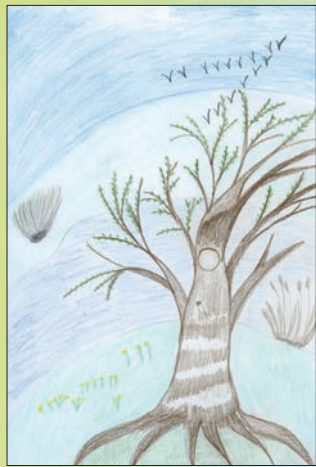

Заштрихуй кошку по образцу.

ЛОГИКА Кто где живет?

Ніна Жовтовата

Віка Шиш

Михайло Кот

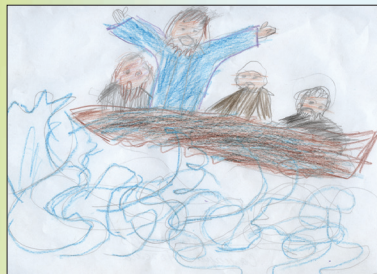
Руслана Ступак

Роксолана Шевченко

Діана Наймибудка

Артем Самара

Луїза Борисова

Вероніка Дусь

Михайло Черненко

Полліанна Колош

Олександр Кот

Лея Калініченко

Ліза Попова

Азал Ельдаров

Яніна Яворська

Вечірні історії

Норе.UA

Дитячі повчальні історії Добрячка

ПН-ПТ
20:50

ТЕЛЕФОНУЙТЕ
0 800 30 20 20
безкоштовно по Україні

ДИВІТЬСЯ
У кабельних мережах,
Інтернеті, на моб. додатках,
і на супутнику ASTRA 4A

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Катерина Бойчун

Рената Вайцехович

Вероніка Дусь

Костянтин Реверук

Богдана Винниченко

Михайло Шевчук

Ірина Бережна

Євгенія Войтко

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

